

[Formanden.]

forslag til folketingsbeslutning i anledning af en under 10. juni 1957 i byen Lima afsluttet handels- og skibsfartstraktat mellem Danmark og Peru.

I skrivelse af gårs dato meddeler stats- og udenrigsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om Nordisk Råd.

I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om oprettelse af et socialforskningsinstitut.

I skrivelse af dags dato meddeler landbrugsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.,

forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet og

forslag til lov om midlertidig ændring af lov om fortrinsret i høsten.

Det er meddelt mig, at *Ninn-Hansen* ønsker at udtræde af udvalget vedrørende atomenergikommissionens beretning. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Ninn-Hansen* har vedkommende gruppe udpeget *Adam Møller*, som herefter er valgt.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Krag): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning i anledning af en under 26. september 1956 i byen San José afsluttet handels- og skibsfartstraktat mellem Danmark og Costa Rica og forslag til folketingsbeslutning i anledning af en under 10. juni 1957 i byen Lima afsluttet handels- og skibsfartstraktat mellem Danmark og Peru.*

Den stigende samhandel efter krigen mellem Danmark og de to lande har gjort det ønskeligt at afslutte disse traktater, der er baseret på princippet om mestbe-
gunstigelsesbehandling og indeholder en række i lignende traktater sædvanligt forekommende bestemmelser til gensidig sikring af rettigheder og interesser for de kontraherende parters statsborgere.

De to traktater er forelagt de lovgivende

forsamlinger henholdsvis i San José og i Lima med henblik på ratifikation. Jeg må derfor anse det for ønskeligt, at der nu også fra dansk side tages skridt til at gennemføre ratifikationerne.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om Nordisk Råd.*

Forslaget tager sigte på at sætte de ændringer i Nordisk Råds vedtægt, som blev vedtaget på rådets session i Helsingfors i februar i år, i kraft her i landet. Disse ændringer af vedtægten nødvendiggør en ændring af loven af 7. juni 1952 om Det nordiske Råd som ændret ved lov af 21. december 1955, idet vedtægten, som det vil være det høje ting bekendt, udgør en bestanddel af denne lov.

Da ændringerne berører samtlige paragraffer i den gældende lov, er det fundet mere hensigtsmæssigt at udarbejde en ny lov om Nordisk Råd end ved lov at foretage ændringer i den gældende lovs enkelte bestemmelser.

Vedtægtsændringerne er et resultat af den gennemgang af rådets vedtægt, som besluttedes på rådets 4. session i København i 1956 for at søge tilvejebragt nøjere sproglig overensstemmelse mellem de forskellige affattelser af vedtægten på de fem landes sprog og bringe vedtægten i overensstemmelse med den sprogbrug, der er anvendt i rådets arbejdsordning, og som benyttes i praksis i rådets arbejde.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på, hvad disse ændringer går ud på, da det i hovedsagen drejer sig om formelle ændringer; således benævnes f. eks. rådet Nordisk Råd i stedet for som tidligere Det nordiske Råd.

I forbindelse med vedtægtsændringerne er det fundet hensigtsmæssigt samtidig at optage enkelte nye bestemmelser i lovforslaget, heriblandt at medlemmerne af Nordisk Råd skal vælges ved hvert folketingsårs begyndelse og efter valg. Endvidere er reglerne for folketingets valg af medlemmer og suppleanter optaget i selve lovforslaget, i hvis § 3 der derhos er indføjet en bestemmelse om aflæggelse af årlig beretning for folketinget om Nordisk Råds virksomhed. Denne sidste bestemmelse tilsigter at imøde-

[Stats- og udenrigsministeren.]

komme et ønske, som ved flere lejligheder fra forskellig side er blevet fremsat her i det høje ting, idet der ved afgivelsen af en sådan årlig beretning vil blive givet tinget lejlighed til en drøftelse af Nordisk Råds virksomhed.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Bomholt): Jeg har her ved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om oprettelse af et socialforskningsinstitut.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er dette indeholdt i en betænkning, afgivet i december 1956 af et i marts 1955 nedsat udvalg, der havde til opgave at overveje formen for tilvejebringelse af faste og varige rammer for det sociale forskningsarbejde. Det foreliggende lovforslag er med enkelte ændringer, hovedsagelig af redaktionel karakter, identisk med udvalgsflertallets indstilling.

Der har i en årrække været stigende interesse herhjemme for praktisk socialforskning, og på adskillige felter har der — f. eks. i forbindelse med overvejelser om ny eller bestående lovgivning — været gennemført undersøgelser med henblik på at belyse specielle sociale forhold. Jeg kan i denne forbindelse nævne de undersøgelser, der har været foretaget af kommune- og fattighjælpsklientellet, af de enlige mødres problemer, af de forskellige særforsoresgrupper, og ikke mindst de undersøgelser, der har været foretaget inden for børneforsorgen. Endvidere kan der være grund til at omtale ungdomskommissionens mangesidige undersøgelser.

De nævnte undersøgelser har imidlertid haft en spredt og tilfældig karakter, og man har i høj grad savnet et langsigtet forskningsprogram. Betegnende for de hidtidige undersøgelser er det således, at disse, som jeg netop nævnte, i vidt omfang er blevet

foretaget i anledning af påtænkte lovgivningsmæssige — eller administrative — foranstaltninger. Initiativet er i en række tilfælde direkte blevet taget af kommissioner og udvalg. Ofte har disse dog måttet indskrænke sig til at anvende de oplysninger, som tilfældigt var for hånden, fordi man ikke har haft mulighed for at foretage eller har ment at kunne afvente resultaterne af mere dybtgående studier.

Savnet af oplysningsmateriale af mere alsidig karakter dannede baggrunden for, at min forgænger, socialminister Strøm, i marts 1955 nedsatte et udvalg til nærmere overvejelse af, hvorledes man kunne tilvejebringe mere faste og varige rammer for socialforskningen. Til formand for udvalget blev udpeget professor Frederik Zeuthen, og udvalget blev i øvrigt sammensat således, at en række universitetsprofessorer dækkede de forskellige discipliner, der bidrager til socialforskningen, medens en række repræsentanter for den statslige og kommunale administration repræsenterede de kredse, som i særlig grad har brug for forskningsresultaterne.

For at danne sig et indtryk af behovene for forskning på det sociale område har udvalget rettet forespørgsel til et stort antal institutioner og foreninger, hvoraf det overvejende flertal inden for deres område har peget på betydningsfulde spørgsmål, som trænger til videnskabelig undersøgelse. Jeg kan eksempelvis nævne forslag om undersøgelser af de gamles forhold i almindelighed, herunder af deres behov, deres levevilkår og af deres ønsker med hensyn til boliger, beskæftigelse m. v., og undersøgelser af hospitalspatienters og ulykkesramtes erhvervsproblemer.

Selv om ikke alle de fremsatte forslag er lige vigtige, understreger de i høj grad det behov, der efter udvalgets mening er her i landet for en effektiv og rationel socialforskning, særlig vedrørende de eksisterende sociale ordningers virkeområde, vedrørende specielle persongrupperes forhold og vedrørende sociale problemer af mere